Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bréf send Benedikt 1919-1920, 2. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Ari Jochumsson – Ágúst Jósefsson – Árni Eggertsson – Ásgrímur Jónsson – B. Arngrímsson – Benedikt Kristjánsson – Baldvin Baldvinsson – Benedikt Kristjánsson – Böðvar – Böðvar Magnússon – Daníel Jónsson – Einar Sigfússon – Eiríkur Þ. Stefánsson – Friðrik Sæmundsson – G. Eiríksson – Guðm. Vilhjálmsson – Halld. Bjarnason – Helgi Eyjólfsson – Hermann Þorsteinsson – Hreggviður Þorsteinsson – J. C. Poestion – Jakob B. Bjarnason – Jóhannes Jóhannesson – Jóhannes Sæmundsson – Jón Björnsson – Jón Guðmundsson – Jónas Jónsson – Júlíus Ólafsson – Júlíus Sigurðsson – Kristinn Tómasson – Kristján Jónatansson – Magnús Torfason – Marteinn Bjarnason – Njáll Guðmundsson – Ól. B. Björnsson – Páll Hj. Jónsson – Páll Sigurðsson – Pétur Pálsson – Ragnar Lundborg – Sigurður Greipsson – Sigurður Þórólfsson – St. Sigurðsson – Stefán Jónsson – Þorleifur Jónsson – Þorst. Þorsteinsson – Þorvaldur Arason – Þór Grímsson – Þór Sveinsson – Þórarinn Stefánsson – Þórður Oddgeirsson – Þórh. Sigtryggsson – Fritzes Konglige Hofboghandel – Lárus Helgason – Þorsteinn Tómasson – Ari Jóhannesson – Jóhannes Jóhannesson – Verkfræðingafélag Íslands – Þjóðvinafélagið – G. Jensson – Centrosojus

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-6, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Herra alþingismm. Ben. Sveinsson

Skólavörðustíg 11.

Reykjavík.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Sendandi:

Daníel Jónsson
Þórunnarseli.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þórunnarseli 16 nóv. 1922

Kæri frændi og vin!

Það hefur alltaf lengi dregist fyrir mjer, að ríða þjer línu, og láta þig vita, að bréf þitt af 8 sj. síðarts-liðnum hefi jeg meðtekið, með góðum skilum, og á nú miði þetti að flýtja þjer minar bestu þakkir fyrir það, og óminnigana sem í þér eorn. – Mig hefði langað til að skrifa þjer lengt bréf og tíma til smávidburði frá eskustöðvunum en þú miður getur það ekki orðið sus þú getur hafst nokkurt gaman af. Ýmsst var mjer aldrei lánuð sú list, sus í nokkru lagi vöri

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ad skrifa litalaust brjef. svo
eru ammarkar ellimar farnir
ad gera vart vid sig hjá mjer;
bedi: ad verda minnisstæll og
eithvad seinn ad átta mig á þvi sem
fyrir kemur mi á dögum. man
miklu frekar (og stundum nokkud skirt)
eptir þvi sem fyrir löngu hefir
vidborid, en þad er ekki van. um
þá, sem litid höfdu ad missa (einnig sig)
sjen fremlegir i hugsunum og vera
komnir (eitt) þrep uppá áttradisaldurinn,
en hvad sem öllu þessu framan-
skrifada - lidur, er samt ad hugsa
um ad setjaáblad þetta smápísta
sem mjer detta i hug kynni ad detta
i hug og þú mátti gætir vinsad
einhverri fródleik!!! ur, þvi jeg treysti
þjer til ad berja i bresti gamla frænda
þinn. og svo fyrirgefa storgallana

Tidarfar þitt ekki
ad skrifa um, blödin geta um
þad hvadanæfa af landinu
en erfitt var tidarfarid hjer i vor
og langt frameptir sumri, t.d.
Kosningardaginn 8 júli var brunn
ordrengaredur svo þad þurfti
ad teleyna i sig hörku til
ad komast á Kjörfund og
oft hefur sá fundur verid
sattur betur hjer i sveit
en ur þessum degi fór ad lina

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Altaf heldur Björn frænd þinn
illa rúmid! finnst hann ekki geta neitt
gjört, en enn getur hann verid skemmti-
legur – Þegar hægt er ad koma honum
til ad segja frá því sem vidbar á upp-
vaxtarárunum – og verdur þá svo
spenntur ad þad eru oft langir tímar
sem hann gleymir þvi yfirstandandi;
bara enn þad hjörir menn, sem hann
segist hafa gaman af ad heimsækja
sig. Jón á Fjöllum Johann i Arna
nesi – Steingrímur gamli Sigurdsson
og jeg. hann dylgist med öllu ein,
og hefur á mörgu heilbrigdar skod-
anir – lætur lesa fyrir sig blöd-
en finnst hann ekkert geta eda þola

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ad lesa sjálfur, óskop er eg hredd-
ur um ad hann fái ekki heilsuna
framar; og finnst mjer, og þessum
gömlu kunningjum hans, þar höggvid
stort skard i okkar litla sveitar
fjelag- vid missir hans. Þvi hann
var (ad minu áliti) „laukurinn" ir
Víkingavidnsfálki fyr og sídar
en þad samasem edr apt, „Ad sjálfur-
kerin- sökkva i sjó, en sod bollarnir
flýta." .

Eg hefi frjett, ad þeir fyrir
austan ána einhvern i Arnarfirdi
sjeu farnir (vid gesti sína) ad tala
um nestu alþingiskostnaudar; og jafn-
vel- gefa i skin, hvorjir munu verda

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

fram bjóðandur þad er þá fyrst
Björn Kristjánsson, en sá þykir
þeim agnúum á, ad hann hefur
víst gefid þad upp, at hann bjóði
sig ekki fram á móti Þjer, svo
sagt er at hreppstjóri Skeiðinga
Páll á Landi hafi haft uid ord
at skrifa Þjer, og amadhvert
biðja þig eda skipa at bjóda þig
ekki fram, (at skipa, eru mín ord)
svo eru ýmsir ad dylgja í þvi, at
þeir ætli ad bjóda sig fram, einn
á Eyrarbakka og Pjetur á Oddstöðum
en vid þá „Kanda" er jeg óhredd
ur. Jón vegna, en aftur get
jeg búist uid ad Björn bæri
hærri hlut ef hann yrdi á móti Þjer
þvi þá fengi hann marg atkvædi
hjedan úr hverfinu, en þad kemur
ekki til, hann fer ekki ad „etja" vid þig
en ef þad er nú satt sem jeg hefi
heyrt, og Páll skyldi skrifa Þjer
þessu vidvíkjandi hefdi jeg gam-
an af, ad þú lætir ekkert ord
um hans, en þarum ert þú
audvitad sjálfráður, ekki fyrir
þad, ad jeg hafi óhug á Birni
sem þingmanni, þvert á móti
en mjer þykir þad leidinlegt
at vid þessir gömlu meirihluta
menn lendum í minnihluta fyrir
þessum gömlu fylgifiskum sýsla

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sem nú í 14 ár hafa barist
með honum gegnum þykt og þunt
og það ekki einlega með sem
drengilegustum meðulum, þá
mundi eldaust mikið við þá
ofraun!!

Þá vonu nú að þú ~~haldir~~
haldir áfram að bjóða þig fram
í kjördæminu og komir norður
með vorinu, til viðtals við kjós-
endur — og mun þá (einsog þá
gat um í línunum í sumar)
verða þér eitthvað hjálplegur
milli þeirra. — Þrjóttinar ella
ekki að verða margbrotnar þó þá
losaði í upphafi smapóstum frá

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

eskustöðfunum þá sje jeg mi, að til þess er jeg engin maður. Þú á Húsavík- þenn jeg mi orðið mjög sjaldann og veit líttið hvað þar gjörist en hyer í sveit ber lítið til tíðinda, þó auðvitað þetta þáð mikil tíðindi þegar Þórarinn í Garði gipti sig einn góðann veðurdag í ágúst í sumar. Þáð hefurðu sjálfsagt heyrt og rjett nýlega er Jón á Sjöllum dáin, varð snögt um hann, tveggja mánaða aldursmunur á okkur, þir smá fekka þessir gömlu Keldhverðingar.

Þá er jeg að hugsa um að biðja þig. Þegar þú tekur út laun mín, at borga af þeim, ígjöld Bjarna

sanar míns, sem vera mun um 56 kr
Þórunn Jónassen hefir ad undanförnu
veitt gjaldi þessu viðtöku, nú er hún
dáin, en vid vitum ekkert hver hefir
tekid vid því starfi; og þad verd jeg
líka ad bidja þig ad hafa uppi, gjaldid
á ad greidast, ad mig minnir, kringum
20 marz næstkomandi og þarf jeg ad
fá Rittum vid fyrstu hentugleika
eptir ad greidsla fer fram, eins bid
jeg þig ad laggjara þad, ad Björn
mun vid fjelag þetta, vera skrif-
ari kennari á Páskrúðsfirdi
en er nú búsdi í Þórunnarseli
í Reldunesshreppi.

Ad endingu, bid jeg þig
koma til skila bejefnita, sem
jeg legg hjer innan, viðtakandi
á ad vera í ~~Gudabekk~~ fjórda
bekk Menntaskólans, en um
heimilisfang hans er mjer
ekki kunnugt, hann fór
utan í haust

Þá er best ad hætta
og ~~er~~ seinast bidja þig jin
um fyrir alla muni ad
fyrirgefa lítin, einsog þú
sjerd á ~~sparkinu~~ hefi
jeg smáklaufid í þetta,
ekki einusinni blaðsídu
á dag stundum, og þá
vilja stafirnir verda ójafnir

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

hjá þeim (sem) skyldir eru ormir
í höfunum.

Berðu bræðrum þínum
mínar bestu kveðjur

Með kærri kveðju til þín
og þinna.

Þinn einl. frænd og vin

Daníel Jónsson

E. S. gamann væri að fá frá þjer
línu, þó þeir miði verðskuldi það
ekki þinn D. J.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Torfastöðum,
7. des. '22

Heiðraði herra!

Eg leyfi yður að fyrirgefa það að eg sje svo djarfur að gjöra þá fyrir-spurn til yðar, hvort ekki mundi hægt að fá einhvern starfa úti austanalpinji, t.d. sem fallvörður, eða eitthvað þesshátter.

Eg hefi lángum til þess að heyra og sjá eitthvat af því, sem fram fer á þessari onikku sumstaðar, en get lukst ekki neitt nýjs fyr nema að hafa einhvern starfa yfirhöfuð. Eg þekki enga af línu hátt settum, sem eigi eitthvað í þessum, en hrýnir nýjs atvikum til yðar vegna þess að eg býst vit þín

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

að þjer ráðið mestu um stofnanir þingsins.

Meðmæli get jeg fengið af þess góðri krafti.

Viljið þjer gjöra svo vel og senda mjer línu þessu viðvíkjandi, sem fyrst.

Biðjið þér að þvingefu diplomum.

Með virðingu og viðreign

Sigurður Ólafsson
frá Hauksdal

Heimilisfang:
Torfuskólinn Berkupeshangom

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Akureyri 29. Maí 1920.

Kæri vinur!

Þakki þarf ég þér þakka þín vorkunnar bréf ennþá, en samt ætla ég þó að ónáða þig með þessum línum út af samtali okkar áðurst. Mér fannst á bréfinu frá yðkur, dags. 20. f. m., að það væri ráðagerð yðar skiptingu okkar Böðvars á dýrtíðarstyrknum fyrir 1918. Þér eins og ég tók fram í bréfi mínu til yðkar 8. marz þ. á. bauðst ég til að borga þess kr 187,50, sem strangt tekið var afgreiddur frá Fanneyjarsíni og Þorvaldi Vestmann ef þér vildu fara fram á það og eða gætuð fallist á tillögu mína í nefndu bréfi; en í stað þess að

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

skrifa mér um að fara yfirleitt eftir
upphæð til tekna, þá kemur
ekkert um vangan reikning
á dýstíðarstyrknum, sem eg áð-
ritað veit að Ólafur hefir skrifað,
en ekki það bankastjóri eins og
þú tekst fram í sínum á
dögunum. Nú vil eg biðja þig,
vinur minn, að láta mig vita
hvort það vilið ekki fá eftirda
upphæð greidda, í það minnsta
vil eg heldur borga en að fá
ekkert aftur. Eg þekki Ólaf
og vil ekkert við hann eða hans
líka, hafa né að gjöra og mæl-
arlegt má það vera, að hann
verður okkur að einkalíti
mér kínanum.

Þynnsæfta mitinn
og sendu mér hinn mit tæki-
færi.

Mit bezta kvetjum
Þinn einlæg.
Jóhannes Jónsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Efrihólum 26 okt 1920

Kæri vinur og frændi!

Þakka þér kærl. alt gott frá fyrstu stundu mín all, eftir ordsendingu í gegnum Björn Kristjánsson. Hún er þó miður ekki eins góð og ég hefði viljað, sem kemur af því að ég vissi þetta ekki nógu snemma. Alltaf heirdist á þér í fyrra þegar þú komst hér, aðekki væri víst að þú kærir þig um all, eða að minsta kosti lætir þú mig vita ef þú vildir fá hana, en í sjálfu sér hefði ég bara gaman af að senda

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þér ull á hverju ári einsog við
vorum einusinni búnir að tala
um, og ef þú komist til að senda
mér lín þá skalt segja mér um
þetta. Jaja þá er frekara að minn-
ast á ullina. Ég sendi saman
10 a. hér í kring með hvíta ull-
óþurlitið af svörtu. Svo líkum við
Ytra af góðri miðlari ull hér að
heimann og óþurlitið af lagnum
sem Guðrún mín sendir höfum líka
komu þinni, með kori hvæpi. Hún
ullin gefur orðið góð, ef hennd er
í vélum, og vori best að taka af
henni tógið. Svo sendi ég þér óþur-
litið af góðum tóg, hélt þér kæmi

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

það vel. — Ég ætlaði mér að skreppa austur í hraun með Kristjáni, en nú er svo komið, að mér er ekki hægt að fara, og sé ég eftir því að geta ekki notað mér þitt góða boð í sumar. Alt borið legt að frétta þessa stundina. Sigríður og heilsu far er í besta lagi þessi síðustu missiri, og hel vekur í fyrra ekki sérlega hraðan, og sumarið ágætt frá veðráttunni. Líkl. verði nú eitthvað yfir viðskiptakreppuna samfara dýrtíðinni er verst, og er hræddur um að margum kaupmönnum gangi illa að hvítta skuldir sínar. Sóftir gengur skár við sjóinn, einsog

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

oftast. Adalatriðið er að hægt verði að selja ull og Gæru fyrir eitthvað. Kjötið hvað verða selt, og er það stór bót, enda ekki geymslufé. —

Ekki hef eg frétt neitt hvorjum hafi verið veittur stiftbrúnn er Kristjánn G. sjóði, en er dáðist forvitinn. Biðl ekki við góðu, þvæð Pétur er við sjóm, en lat mig svo liggja í lítu rúmi hvað verður Gaman að sjá hann frá þér viðtakifæri. — Far hvedja og bæði óski frá okkur til þín og þinna

Þinn einl. frendi

Friðrik Sæmundsson

Allan skan er í Kaupbrandinum er hitaður. F.S.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Akureyri 25/4 - 1920

Kæri vinur!

Eg held þú sért hjartanlega latur að skrifa, þrátt fyrir þess hefur þú einþá sent mér línu áður en eg reiðst af mér hið rosa langa bréf til þín í vetur; en þingið og annað hefur tekið þig svo upp, að þú hefur engan tíma haft til þinnar skriftar. Nú ætla eg samt að senda þér fáeinar línur í von um að þú svarir enð nokkrum orðum um hagi þína:

Hérna er annars ekkert tíðindi, heldur en vant er. Síðan hefur verið hálf erfið í vetur, en þó aðallega einþá gróðri eða heyleysi í Eyjafjarðarsýslu, en mátti nokkuð í Þingeyjar, Skagafjarðar og Húnavatnssýslu, en þó eitt svo, að til vandræða horfði ef

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

bátinn má helzt kominn hér fullu.
Síldar salan hefir gengið illa fyrir mörgum, en verst fríum við hér ík úr Skagafirði Pétursson fyrir hann eli selur. Hann hefir verið í útlandinu í allan vetur til þess að reyna að selja síld sína annars fleirum. Þessi aðferð hans er óþyrmilegafanleg og kemur honum í bæði sjálfum, hvort sem hann getur selt eða ekki. Hann gat selt í haust fyrir semilegt verð 80-90 aura kílo, og borgað skuldir sínar sínu og fyrirfarandi ár. En nú vildi hann fá krónu fyrir kílóið, en það borgar, en fyrir ríkið tapar hann sínu lánstrausti að mikilu leyti hér og víðar, þrátt fyrir þó eli verði tap á honum hér, ef allt gengur skaplega hér eftir. Sama er með Hartkeen að segja, en þar höfum við gott net, á flestu álíti; sem við Bræðrar náðum í vetur þó með hálf illu.

„Undar legt var það við Tíkina", var mátaði gamla Sigfúsar vers, þegar eitthvað var, eða kem fyrir. Sama datt mér og fleirum í hug, þegar það réttið fór Stefánsson fyrir gæzluskipi hér við úthúsið. Það er vel vera er álit þess, hafi eli verið mikið áður, en eli hefir það auðsýnt síðan, auk þess sem engan hjálp er að honum ef eitthvað kemur fyrir, sem þó altaf er er ónæmt. Hér bregðast þó engið mikið við aðhafa hann eða Bræðrar, þó við þá er eli til meins að ráðgast um vorkunn hlut og sjálfur er hann að sýnar braski. Á öðru leyti er hann sannmeinlaus og afskiptalaus og „dæmi sem nafni" til að hirða lamm þá litil sæu, og mér er hann er hugna um að sigla og reyna er fá Oad gamla Thoarensen í stað sinn á meðan, sem ekkert

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þekkis hér til. Þessar breytingar á mönnum eru áhyggjulegar fyrir ísland, eins og það er áhyggjulegt fyrir hverja stofnun þegar það er um og eða á vandræðagripalaun. Líkri angurblíðu menn kjafta um ýmislegt, sem leynt á að fara, eða sem ekki á að vera á allra vitund, og íslíkum er orð um kennt.
Hér þekki mjög gamaan á vita, hvorta áðrta á verið hafi fyrir utanríkis fólk hér. Okki gat það verið alit hans, og hétan og vandræði hans ekki þarfa bjóthrig, en á minni hyggju varðar hann flest af því, sem greizluríþarf að hafa. Alveg óríttur í málum manna dómsins og afar daufur og vinnlétill.
Og tvi því ekki að þetta hafi verið gjört hér af „Chiranere" mig, því þess hef eg ekki orðið fyrir ykkar bankastjórum, enda er markið ekki hitt þar, því alltí lenti mest á íslíkum sem líkur, á áðr en því

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

að gera mér erfiðan fyrir með það sem
gera þarf, þar sem við verðum nú að gera
það sjálfir, sem við áður gátum farið til
Böttars með. t.d. hafið þið sent oss fyrir
sprengi-fé ýmsum tíðum í Ameríku
nú menn á Seyðafirði og víðar, og beðið oss
svo þeim yðar vegna. Þetta gjörði Böttars
venjulega aðeins á augabragði, en nú getum
þér það ekki, í það minnsta ekki á einaðu,
svo nú verðum við þurfum að gera
þetta, og verna er nú margt fleira, sem
fyrir kemur. Eg hafði hugsað mér að koma
austur í vor ef það gæfist leiðing, en nú er
lokað fyrir þrá, með þessu, eg veit ekki
hvort og gegnum það að finna yðkur, sem eg
hefði þó þarft að tala við um ýmislegt,
bæði mér og áðbúinn viðvíkjandi.
Hér er talsverð óánægja með þessa af-
flutningsmeðferð og af ýmsu ekki áðtæðu-
laust, að mér finst, þar sem af reglugerð

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

stjórnarinnar virðist gangi norðanð lengra en lög þau heimila, er hún byggist á og vanti þannig heimild laga, auk þess, ~~xxx þxx~~ sem Frakkverð hefur sýnist hamla frelsi og jafnrétti manna til atvinnu, auk þess sem hún leggur skatt á ýmsa án lagaheimildar og án þess að sú almenningsheill sé auglýs, sem slíkt er byggt á. Það virðist annars norðanð undarlegt af þingunum að gefa stjórninni árlega norðanðkonar Carte-blanche sem hún getur orðið notað til að byggja á ýmsar mitur heppilegar reglur. Slík Carte-blanche í höndum stjórnarinnar, líkjast nýjú hásbeittum hníf í hendi óvita.

Eg ímynda mér mér að þú munir vera búinn að fá nóg af að lesa þetta og vil því ekki þreyta þig á lengri lestri á þessu sinni, en gamans hefði eg af að fá hinn fríði þér á takifæri og þar með ýmsar fréttir úr höfuðstaðnum og bæ eg ekki að gleymir þér.

Þar biður konan mín að heilsa systur sinni kærlega og eins biðjum við þig okkar kæri kveðja til Ragnhildar mágkonu þinnar og Halldórs.

Kveðjum þig svo með ósk um gott og gleðilegt sumar þinn einl. vinur

Jóhannes Jónsson

P.S. Konan bað mig spyrja þig um, hvort þú vissir norðanð kunnugt um mindi E. B. hingað til landsins mi. Eg trúði að hann á systrarnar hérna en þá bætti hann allan líf á landi svo eg þekki ekki annað.

Eg verð þú látir allt svo og þú leg skrifað svo þrivat mitt orðs.

Þinn einl.

Jóhannes

Siglufirði 22/9 19

Góði vinur minn

jeg skrifa þjer í flýti með þessu skeyti og ætla að verða svo ~~fá~~ frekur og leita til þín því eg er ansi illa staddur þjer útaf vissum ástæðum sem jeg get ekki sagt þjer skriflega en mun segja þjer þegar jeg kjem heim hvort þú hafir nokkurs ráð með að hjálpa mjer um 200. hundruð krónur sem jeg skal borga þér þegar jeg er komin heim ef þú hefur nokkurs ráð þá treysti eg þjer til að gera þettað fyrir mig góði vinur minn og ef svo er að þú getir hjálpað mjer þá

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sendu mjer það semleiðis
fyrir 30 þús. en ef þú átt
mjög bátt að gera þettað
fólk verðu svo góðurs og
sendu mjer skeyti að þú
getir það ekki þá treysti
þjer að gera sem þú getur
en ég bet þig mjög vel að
láta eingann vita um
þettað bara fari aðeins á
milli og ekkert mátt þú ekki
taka þettað illa upp fyrir
mjer góði vinur. svo hætti
þig og vona að þú skiljir
mundirnar

Þinn vinur
Ingvar Jónsson
skaddur
Siglufirði,

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Eskiholm 22 júní 1920

Kæri frændi!

Innilegt þakklæti fyrir bréfið með Birni Kristjánssyni og leiðbeiningarnar viðvíkjandi umsókninni um veðlánsfé. Ég var nú þá að vísu búinn að semja hana og senda, og fékk beztu meðmæli sýslumefndar, samdi umsókninna eftir upphaskinu þér í fyrra, vori mér nú einsog gengur orð áhugavert, að þetta fengi framgang er suðr kemur, þetta er víst víst í ágúst

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ár hvert, en hatt við að fleiri
mini sækja, og hafa ni máske
frá fleiru að segja, en norri er
sjálfsagt að þér hafa þá hafl
or meiru að spila en eg; þorið
eg var einsog þið Pétur Gauti viðið
nú best, alveg bláfátækur. Vona
eg að þú reinir að koma vitinu
fyrir þú, og breiti þér hið besta
og ekki skil eg í að þér takist það
ekki þarsem þú snúir öllum
þúgheimi í þrestunarmálinu
1917, sem eg bregð við.

Hédan ~~úr~~ sýslunni engir fréttu
kaflar í blöðunu, mátti þó
ímiðlegt segja um tíðarfar o.fl.
Síðin kóld frami miðjum maí
og lá við heyþrotiki á sumum, en
þá brá til beztu tíðar sem helst
en, lítur vel út með sprettu og
skepnuhöld víðast góð, og hér i
Eþrikólum i besta lagi, á 3ja
hundrað or með lömbum, margar
með bolunar, ni veið að byrja að
rúa þær, og rúa þær helduar fall=
egar. 170 baggar standa eftir
af heyi, og yfir höfuð alt i besta
lagi, einsog þérðar i Kali segti.
Gaman að koma suður, vona
eg eigi þurf eftir þó líklegast
ekki i sumar. Margir verhamenn
hennum spretunin. — Þú sendir

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

mér stýrelsi í haust er leið,
og veitir víst líkið af þessu sem
ég sendi fér í haust fyrir þem
á ég að senda fér ull og hvað
mikið. Sumsheiti dygði um fæð.
Óskið að vaðla, og sláið bótnin
í – Alla tíma blessaðir og
sall ásamt öllum fólkum.
Ég bað Stefán B. um strokk
annan, nú vilji allir eignast
Patentstrokk, og bað fríð frænda
að borga. skal senda honum
eitthvað í haust; biðið karl að
heilsa honum.

Ég er þinn einl. vin

Friðrik Hermannsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Laugarvatni 7 júní 1920

Heiðraði vinur!
Besta þakkir fyrir síðast.
Það er víst af þvi að ég
er að losast við Ólafsfjörð
einu í höfn Kristemma nam
í dag að ég nenni að skrifa
þér bréf.
Efnið skal þú nú fá að
heyra umsvifalaust.
Þú ert alþingisforseti
og þar af leiðandi hefur
víst eitthvað með Kongen
að gera þegar hann kemur
til að sjá landið
okkar. Nú býst er við að

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þíð verðið nú eðli svo
miklir menn, sem þíð
áttuð þó að vera, að þíð
látíð á þessu vori gera
veginn frá þingvöllum
til Geysis bílferðarinn
enda þótt bílstjórar sem
hér hafa komíð, telji það
eðli mikíð verk, adollegu
er það Hrafnagjá sem er
fyr. þröskuldur, en hún
er það vögnunum og hestum
ákorðíka.- en eins og ég
sagði þú bíst ég eðli við
að þetta verði gert, en þá
dugir eðli að allur skarinn
gangi á eftir Kongi austur
yfir hraun fen og forað.
og af því ég sjálfur þeðji
eðli annar vísari til að
útvega hesta handa nokkrum

af þessum felgðarmönnum
þá vil ég hér með bjóðast
til þess, ef yðkur þóknast
sendist þess þurfa með.
Ég var nokkur til þessarar
síðast þegar Konger kom,
og líkvegadi forsetj. Axel
Tulinius ráðherra þar á meðal
ráðherr mínn, svo hann
væri eðli mikíð ver ráðinn
en Konger sjálfur! þú
hort er nú það fyrir yðkur
af engum kemst lengd sína
nema hann.
Jaja eðli nú meir um
þetta.
Ég tala við þíg frá þing
völlum í síðna 13-14 júní.
Þú er ég að hugsa um
að vera þar staddur til að
leggja á stað í þessa sv

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sem kölluðu bænda fór norðr
í land, og þorf þú að vita
um þetta áðr en ég fer
til þess að gera ráðstafanir.
af þú hugsaðr noðkað um
mig.
Þú er nú sérnaleyst.
Upp á Minni-Borg í Grímsnesi á að leyfja korn í
sumar, þó er eftir hengað
uppi Laugardal 3 Kl. 8 hundr
lestagangar, en þú þiðjar
5 Kl. og þú sér móðr eða
að móðr lifi þótt af að
fá sína hengat, hengat
í einu fegurstu og sól
bláðustu sveit landsins.
en jafnframt sníðjaðr
og að mörgu leiti erfiðu.
Við gjöldum þar átthaga
tryggðar okkar. að gæta eðsert

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar á Borgarskjalasafn Reykjavíkur

flúin, jafnvel eðli til heims
fyrirhitnalons hér í Sjálu
Flóons. Ég hef séð sandi
krafsa í klakon á veðurs á
leirsvæði, eða tíma eitt og
eitt stór milli stíma, og
una þar vel við, þótt kost
atta á húsi og hergji. og líkt
þorf oddur afdala búanum
að vera þorið, þú einhverjir
þurfa að vera utostir, nærri
jöklum og skriðum, en hvat
er það samt að miga eðli
sjá og hugra sem aðrir,
þá era vegir og línur
þat eina sem úr þú
gétur bætt.
Fluidrika loftið, og sumarsólin

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar og Borgarskjalasafn Reykjavíkur

gjöta ekki fyllilega bætt
upp hallan.
Já ej er að hugsa um að
fara í þessa landsför norðr.
Það verð nú að vera svo
há bölvuð sem það gat orðit
að þurfa nú að fara, eftir
þeman minnistaðr veðr
sem alt ætlaði að drepa,
en vel fer það nú samt
hér í Laugardal. eða afláð
- ingar eru líttlar eða engar
hvað vanhöld snertir, en
morgunn krónunum er búið
að verja í að halda lífinu
í skepnunum. Nú samt
ætla ej, og ætla mér að
vera engstur allra, og
unglingar fararinnar,
þá sé ej Myvatnsvatn.
og fer um Sprengi-
sand. þetta langar mig
mest til að sjá, og sjá
með eigin augum hvort að
satt er að þeir þar í
þengeyjarsýslu gjöli sitið
þeitara á jörðum sínum
en við Laugdælingar og
adrir góðir Árnesingar.
Fyrir gefðu nú vissu

Verðu afinleiga blessuð
og sell á samt öllum
þínum einl

Þórður Magnússon

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Akureyri 7. maí 1920.

Góði vinur!

Eg skrifaði þér nokkrum línum með Páli Einarssyni hæstaréttardómara, og vona eg að þú verðir búinn að fá þær þegar þú færð bréf þetta, en verði það ekki, þá biðeg þig að ganga eftir þeim hjá Páli, sem vel er trúandi fyrir að hafa týnt þeim. Í það minnsta bið eg þig að láta mig vita, hvort þú hefir fengið þær eða ekki. –

Loks hefir stjórnin þá þótt vissara fyrir sig að fá bráðabyrgðalög til þess, að fóðra með reglugerð sína um innflutning á vörum frá 12/3, sem engin heimild var fyrir í lögunum fyr 8/3 eins og hún var orðuð. En svo kemur nú nýj reglugerð, sem viðurkennir ástæður kaupmanna nú, en sem er þó þannig orðuð, að miðjupunkur skilning er hægt í hana

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

að leggja ennfremur. 2. gr. hljóðar þannig:
„Hérlendum bönkum er skylt að leggja
undir óskuld viðskiptanefndar allar
greiðslur til útlanda," o. s. frv. Er hér
meiningin að ekki megi gefa út ávísanir
á innleiðir sem bankinn á eftir, nema
með leyfi nefndarinnar bankan? Ef svo er, þá
er „að leggja undir óskuld" vitleysa
í stað „nema með leyfi", þvi óskuldar
virðist vera til þess, að útklíð mis-
klíð mælli tveggja manna eða parta.
Þetta vildi eg mega biðja þig að upp-
lýsa mig um, vinur minn.

Eins og þér er kunnugt eigum við
hlutafélagið „Bankinn í Reykj." hjá
Landmandsbankanum í Kh. c.
40–50.000 kr. og þykist eg hér hafi
hart ef við ekki megum ávísa á þá
upphæð hvenær sem við viljum.
Svo er umfremme máli varið,
að við höfum hér til innheimtu 2.
víxla frá Englandi fyrir marzmán-
aðar vöruskipta vin vorn W. Brookes
& Sons, Ltd., Walsall að upp-
hæð samt. c. 350 £. Helmingur
vin fellur í gjalddaga um miðjan
þenna mánuð, sem verður greiddur
eins og þá. Nú hefðist mér í
bankastýra M. Lizendahlsen
er eis vel illa við að vér gefum
ávísanir á The British Bank of
Northern Commerce og vil eg
fyrir ekki gjöra það. Nú vildi eg
spyrja þig um það, hvort þér
gætist ósköp á móti því, ef
vér gefum nefndum Brookes ávís-
un á inneign okkar hjá Land-
mandsbankanum, til greiðslu
á þessum innheimtum hans,
einkum er tala um það við þenn
góða viðskiptavinur. Eg gleymdi
er tala um þetta við M. Lizendahlsen

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þegar eg talaði við hann á dögum,
en eg vona þó látis mig fá að
heyra álit þitt þeim viðvíkjandi.
Eg þyki mikt leyt álit áhugandi
að geta eki á einhverri hátt af-
greitt til hlutaðeigandi manna
eða banka það sem inneinnt
þyrfti þá í þá minnsta metan,
maður á þyrfti ytra. En fái
hann árisum á Landmandsbank-
an í Kh. eptir þeim „Kurs" sem
á Þ er hér þá inneinnt er, þá
ætti hann að geta selt hana í
Englandi og, fengið peninga sína
peninga. Á þessa hátt hagaði
um mig ýmsum í Englandi
meðan stríðið stóð yfir, og þótti
gott og sanna mun eins þegar
þarf fá á heyra áttatus.
Þetta bið eg þig að skrifa mér
um strax og þú færð bréf þetta
svo þú ekki gleymir því, því þú vert
þjáandi gleymnum í bréfaskrifti.
Einsþ er eitt, eg hafði talað

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

um M. Sigurðsson hér í nemma í vor, að senda okkur hingað einn 6–8 pappírsbókum (Journala) í folio með tríttrekuðum kremdálkum helst, eins og það verið daglegs við bankann. Bókum þessum fórst allsekki hér einn og standar. Á dögunum minntist eg aftur á þetta við M. S., og sagðist hann alla að athuga hvort ekkert hefði verið í þessu gert, en nú er hann farinn, og hafi ekkert verið sent, þá látu senda mér eitthvað með allra fyrsta tíð. Ennfremur hafði eg pantað víxilbók fyrir klúbbinn, en þjónninn veit hvort hún kemur eða ekki. Komi hún ekki, þarum við sótt lausir og ókeypis þá að senda mér einn til vor. Það er annars undarlegt að aðalbankinn okkar skuli ekki panta

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

allar bækur handa sér og úthýsum sínum, enn er Íslandsbanki gjörði, þá lélegur sé og verði á lífi á því á láta stjórnina gera setla sína óimleyanlega.

Að endinga langar mig til á spyrja: "Hvað er þér sem ágengt? Er landið á Jón í hanoim?

Vem Sigurðsnis hennis á setji landið í þrá skuldir við Íslbanka og útlönd á í algjri vöri kemur? Sigurður Eggertz hefji þá aldrei áttað sig á praktisera þá á Íslandi í Ríkinu, sem rétt er á hann hafi eft ójálgur, nú þá á skulda ors mikið á hann gæti vel lifað á rentunum af þeim skuldum. Má vera á þá er árstaðan fyrir öllum þessum reglugjörðum og bróta-hyggjulögum hinnar ríkjan stjórnar.

Mín bettla er ekki á þér í þetta sinn, en blessaður láttu mig nú heyra frá þér og dugir nú í bráka útregnum ef ekkert hefi verð gjört.

Með kossi kveðji ki þig og þinna, þinn einl vinur

Jóhannesgunnsson.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Nú fyrst leyfi ég frétt
úfyn þeim mönnum, er
hyggja mér þann mikla
viðarburð, ód fram mér
ód yðr hinn dyggvasta
og skildarlega góða
velviljuðu og komu
minni og mér eftir Rik-
hard Jónsson. Mig langar
hér til ód vegna (vottaðr yðr) einlægt
þakklæti mitt fyrir
þann óverðskuldaða kaun
yðr frá Íslandi, sem
ég elska heitt og inni-
lega, og sem ég finn
mig tengdan náinni
böndum en nokkurri
annari þjóð, ód undan-
skildri minni eigin.

þetta er alveg óverðskuld-
aður sómi, er mér með
gjöf þessari hefir sýndur
verið, en óg þrái að skorda
þessa velvild aðstýrla
mér, skrautkvæði mínu,
sem varð um leið stærsta
bónd frændsemis, skil-
nings og samhugar er
tengja sonum íslands
og Svíaríkis þjóðirnar.

Storkholm hinn 24. apríl 1922

Ragnar Lundberg.